РЕШЕНИЕ

№

Добрич,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Добрич - VI състав, в съдебно заседание на тридесети септември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ИРЕНА ДИМИТРОВА като разгледа докладваното от съдия СИЛВИЯ САНДЕВА-ИВАНОВА административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава X от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба на

, срещу Решение № 25/17.05.2024 г. на директора на ТП на НОИ - Добрич, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 241-00-447-3/08.04.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – Добрич, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, във вр. чл. 11, § 3, б. „а“ и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (Регламент (ЕО) № 883/2004), на жалбоподателя е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО. В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението и потвърденото с него разпореждане поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че не са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Нарушени са основните принципи в административното производство, регламентирани в чл. 7, чл. 8, чл. 9, чл. 12 и чл. 13 от АПК. Счита се,

че не е определен правилно центърът на жизнените интереси, държавата на престой и държавата на пребиваване на оспорващия съобразно критериите, посочени в чл. 11, § 1 от Регламент (ЕО) № 987/2009. В противоречие със служебното начало не е изискана допълнителна информация относно мястото на пребиваване от компетентните институции в РАвстрия. Административният орган не е извършил цялостна преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, поради което незаконосъобразно е отказал да квалифицира жалбоподателя като безработно лице по смисъла на чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004. Твърди се, че през временния си престой си в чужбина е живял под наем и не е имал работа с постоянен характер. Пребиваването му в РАвстрия е било обусловено единствено от съществуването на трудово правоотношение. В голяма част от периодите си на заетост е пребивавал физически и в РБългария, за да поддържа връзка със семейството и роднините си, както и за да управлява движимото и недвижимото си имущество в страната, за което е заплащал дължимите данъци и такси. Имал е постоянен адрес в РБългария и е ползвал здравни услуги единствено и само на територията на страната. Имал е български телефонен номер, българска банкова сметка, издавани са му лични документи в РБългария, подменил е шофьорската си книжка в РБългария, водил е дела, сключвал е сделки и се е лекувал продължително време в страната вследствие на претърпяно ПТП. Твърди се, че мястото на пребиваване на жалбоподателя е в РБългария, поради което претендираното ПОБ следва да бъде отпуснато по реда и при условията на действащото българско законодателство. Иска се обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират се и разноските по производството съгласно представен списък.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 25/17.05.2024 г. на директора на ТП на НОИ - Добрич и потвърденото с него Разпореждане № 241-00-447-3/08.04.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - Добрич, с което на , е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - Добрич за ново произнасяне по Заявление с вх. № 241-00-447/11.03.2024 г. до ТП на НОИ - Добрич на съобразно дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ - Добрич да заплати на сумата от 850 (осемстотин и петдесет) лева, представляваща сторени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.